

Pievilcība slēpjas dziļāk...

UNA BERNATOVIČA ir Latvijā pazīstama stiliste, imidža skolas "Una style" direktore, Baltijas Imidža speciālistu asociācijas viceprezidente, starptautiska mēroga tiesnese vizāžistu konkursos, trenere, kura gatavo Latvijas pārstāvjus starptautiskām stilistu sacensībām. Liela daļa televīzijas skatītāju U. Bernatoviču pazīst kā stilisti, kura strādā ar raidījuma "Ievas pārvērtības" varonēm.

– Kā jūtaties šajā raidījumā, kuram rudenī droši vien būs turpinājums?

– Tajā strādāju par grima mākslinieci, nevis stilisti. Sieviete, kura ieradies uz pārvērtībām, pirmo reizi ieraugu filmēšanas dienā. Sarunājoties man jāmēģina saprast, ko cilvēks ar sevi darījis iepriekš. Jāuzzina, uz ko galvenā varone vispār ir gatava. Manam grima mākslinieces darbam ir jābūt arī saskaņotam ar visu koptēlu. Ikdienā kā stiliste ar klientu tomēr strādāju citādāk, jo tad rezultātu lielā mērā nosaka klients pats, nevis televīzijas raidījuma formāts.

– Kādas sievietes un vīrieši ikdienā dodas pie jums uz konsultācijām?

– Tie ir cilvēki, kuriem nav vienalga, kā viņi izskatās, un kuriem ir pamatots iemesls, lai to darītu. Vairums mēģina paši tikt ar sevi galā: gan saskaņoti un piemēroti apģērbties, gan sievietes – uzkrāsoties. Veikalos taču var nopirkt tik daudz visa kā! Bet ir situācijas, kad labākais risinājums tomēr būs konsultēties pie speciālista. Bieži vien sievietes pat nevar noformulēt, kas viņas neapmierina, kas nepatīk pašas koptēlā. Sarunas laikā noskaidrojam, kas sagādā grūtības, ar ko sarežģīti tikt galā. Stilists lielā mērā ir ne tikai sava amata meistars, bet arī psihologs. Nereti klientam šķiet, ka atliek tikai aiziet pie stilista, kurš visu mainīs un pārtaisīs, un viņam sāksies jauna zelta dzīve gluži citā izskatā. To neviens stilists nevar apsolīt. Vislabāk uz savām pārmaiņām iet lēni, soli pa solim, pašam sevi pilnveidojot. Mēs, stilisti, dodam zināšanas, lai kliente vai klients pats sevi ikdienā pilnveidotu.

Runājot par vīriešiem, dažubrīd šķiet, ka viņi tomēr ir sevi kaut kā atstājuši novārtā. Labs stils ir ļoti svarīgs vīrietim, kurš dzīvē grib ko sasniegt vai to jau izdarījis. Konsultācija pie stilista nebūt nav tikai sieviešu lieta! Tas būtu jāpieņem un stilista pakalpojumi jāizmanto.

– Ko stilists iesaka?

– Piemēram, kā ikdienā veikt pirkumus, kādas krāsas izvēlēties, kādas ne u. c. Izveidot stilu – tā nav tikai meikapa uzlikšana un vienas vai divu drēbju kārtu izvēle. Nereti vajag arī kustību un runas speciālista konsultācijas. Gadās, ka meitene vai sieviete kā bilde, bet, tiklīdz atver muti, priekšstats strauji mainās uz negatīvo pusi.

– Kur un kā iemācīties labu stilu?

– Sapratni par to, kā gērbties, kā labi izskatīties, mēs katrs kā bērns sākumā gūstam savā ģimenē. Tā arī attiecībā uz gērbšanos, gaumi, sevis kopšanu, krāsošanos utt. tiek

aizgūti dažādi, pašam nepiemēroti stereotipi, kas pieaugot traucē, nevis palīdz. Labi, ja cilvēks pats to apzinās un meklē konsultantu vai seko līdzi atrodamai informācijai.

– Gaume iedzimst vai arī tā speciāli jāattīsta?

– Ir cilvēki, kuriem jau ir talants, spējas saskaņot un radīt skaisto, kuriem piemīt mākslinieciskā domāšana. Citiem tas nav tik izteikti. Kādam varbūt piemīt izteikti tehniska vai matemātiska domāšana. Labā ziņa tāda, ka gaumi var izkopt, ja vien ir vēlēšanās, un tas nav nemaz sarežģīti, ja zina būtiskās pamatlietas. Tā plašā informācija, košās modes lapas utt., ko piedāvā gan daudzie sieviešu žurnāli, gan internets, bieži apmulsina. Arī tādēļ vienmēr drošāk tiešām konsultēties pie speciālista, nevis sekot publicētiem padomiem rubrikā "Esi pati sev vizāžiste!". Mana pieredze rāda, ka liela daļa sieviešu, kuras nāk konsultēties, ir no trīsdesmit gadiem un uz priekšu. Viņas dzīvē jau daudz ko izmēģinājušas un saprot, ka, gadiem ejot, eksperimentēt vajag aizvien uzmanīgāk. Stilists novērsīs situāciju, ka sievietes ir apģērbušies moderni, ievērojot visas jaunākās tendences, taču... konkrētais apģērbs viņai nepiestāv.

– Stilists Latvijā ir profesija, kuru pazīstam samērā neilgi.

– Jā, padomju gados strādāja frizieri un kosmētiķi. Kādu tērpu varēja uzšūt pie šuvējas. Stilista profesiju sākām iepazīt tikai pirms gadiem divdesmit. Jāsaka, ka Latvijā, salīdzinot ar daudzām citām pasaules valstīm, mēs tikai attīstāmies, kamēr citur tēla meistari, stila konsultanti ir jau iekarojuši stabilu vietu.

– Vai jūs, satiekot cilvēkus, vērtējat viņus ar savu profesionālo mērauklu?

– Nav tā, ka katrs tiek smalki novērtēts, bet dažkārt tomēr nodomāju, ka varētu kaut ko pamainīt. Taču katram cilvēkam ir viņa dzīvesveids, vide, kurā viņš uzturas un, ja tā nepieprasa noteiktas robežas izskatā, stilā, tad viss ir kārtībā. Nekad nevienu nenosodu, jo katram ir savi izskata vai gērbšanās iemesli. Ja kāds atnāk pēc padoma, tad tas ir pavisam kas cits. Izskats, tēls, veidols visbiežāk ir svarīgs vairāk apkārtējo, nevis paša dēļ. Mājās vai atvaļinājumā mēs atļaujamies būt vienkārši un tādi, kādi esam. Galvenais, lai būtu ērti, bet, ejot sabiedrībā, situācija mainās. Jo vairāk cilvēks ir sabiedrībā un domā par savu karjeru, jo vairāk viņš seko izskatam.

– Vai varat nosaukt "minimālo komplektu", kas skaistumkopšanā nepieciešams katrai sievietei?

– Pats svarīgākais ir ūdens, tātad – tīrība. Pārējais jau ļoti individuāli. Kādam minimālais būs vesels čemodāniņš ar dažādiem skaistumkopšanas līdzekļiem, citai tikai sejas krēms un skropstu tuša.

– Jūsprāt, kādas sievietes patīk vīriešiem?

– Viņu viedoklis, ka pievilcība tomēr neslēpjas tikai un vienīgi ārējā izskatā. Sieviete ir jāpiemīt kaut kam pozitīvam, atvērtam, šarmantam, valdzinošam, ar slēptu, nevis atklātu, seksapīlu. Viņai jābūt ar mirdzošām acīm, smaidošai un, protams, koptai. Zinu, ka daudzi vīrieši nesaprot, kas tik labs tajā, ko sievietes, runājot par skaistumkopšanu, pašas sauc par "baigi foršo stilu". Piemēram, ja nagi nokrāsoti zili vai melni vai lūpas

violetā tonī un pielīmētās tādas skropstas kā vēdekļi utt. Vīrieši novērtē dabiskumu bez pārspīlējumiem.

– Tie, kuri atbrauc no ārzemēm, teic, ka mūsu sievietes ir daudz skaistākas un koptākas.

– Tam varu piekrist daļēji, jo ļaudis, kuri saistīti ar augstām aprindām vai kuriem noteiktas etiķetes ievērošana ir obligāta, ārzemēs izskatās lieliski. Jā, liela daļa mūsu sieviešu ļoti cenšas radīt iespaidu, pat neskatoties, ka jāpacieš zināmas neērtības, piemēram, jāstaigā korpēs uz augstiem papēžiem. Iespējams, ka šajos platuma grādos dzīvojošajām sievietēm gribas posties tādēļ, ka daba mūs, atšķirībā no austrumu sievietēm, radījusi ar diezgan neizteiksmīgu ārieni. Ne velti pašas sevi mēdzam saukt par pelēkajām pelēm!

– Gadās, ka iekšīnā ar āriņu nesaskan, proti, no ārpuses saposusies, tiešām skaista sieviete, bet iekšā – kompleksu nomocīts cilvēks.

– Nonākt līdz sajūtai, ka ar tevi viss ir kārtībā, lai arī gadi iet un nebūt vairs neizskaties kā modele, – tas ir lieliski. No kompleksiem ir izaugts un sāk parādīties tas, ko sauc par iekšējo skaistumu. To var iegūt tikai ar pieredzi, ar briedumu.